

jeg sige, at naar han lægger saa megen Vægt paa den Ændring af § 33, som skete, da vi sidste Gang havde dette Lovforslag til Behandling, forstaar jeg det ikke. Efter det oprindelige Lovforslag, og saadan som det er nu, kan Bestemmelserne i Kapitel 1 anvendes overfor dem, der er over 18 Aar, hvor der ikke er særlige Aftaler om det modsatte. Den eneste Ændring, der skete, var, at der skulde foreligge Aftaler, for at disse Bestemmelser kunde komme til Anvendelse overfor Personer paa over 18 Aar. At *det* skulde have bevirket, at Landstinget overhovedet ikke vilde fremme Loven, kan jeg ikke tro.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Jeg opdager, at den højtærede Justitsminister har faaet en ny Kæphest; han har i hvert Fald ikke redet den før, saa vidt jeg ved, og det er den at give Venstre Æren, naar de slet ikke har fortjent den. Det er muligt, at det, naar Justitsministeren fortsætter saaledes i Fremtiden, kan blive en endnu mere udpræget Kæphest, men jeg tror ikke, det vil være klogt at bruge Tyendeloven til saaledes at indkassere Hæder og Ære for Venstres Vedkommende. Naar vi er naaet saa langt, som vi er — jeg maa indskyde den Sidebemærkning, at det ikke er gaaet for hastigt med Fremskridtet her i Landet, siden den gamle Tyendelov nu har bestaaet i 67 Aar —, saa er det hverken Venstre, Rigsdagen eller nogen Regering, der er Skyld deri, saa er det den danske Arbejderklassens egen Skyld, saa er det hele den sociale Rejsning, der er udgaaet fra de tusinde Smaakaarshjem, som er Aarsag dertil.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at han maa i hvert Fald indrømme mig, at en virkelig Interesse for en Reform af denne Lovgivning til Gavn for den tjenende Stand har den konservative Bevægelse her i Landet aldrig vist, nej, den har snarere vist det modsatte, at den ikke agtede den tjenende Stand for en Klasse værdig at nævnes ligebyrdig med andre i dette Land. Naar

f. Eks. det ærede Medlem Hr. Ulrichs Meningsfæller ovre i Odense Byraad i sin Tid ved det kommunale Anlæg i Fruens Bøge opslog en Plakat, saalydende: „Tjenestepiger og Hunde forbydes Adgang“, saa er deri markeret det ærede Medlems Partis Opfattelse af, hvad den tjenende Stand er værd. Det er mod den Opfattelse, vi og det med Rette har rejst en voldsom Agitation

Formanden: Det ærede Medlem kan ikke tillægge det konservative Folkeparti Skylden for det omtalte Forhold.

Andreasen: Det maa sikkert med lige saa god Ret kunne tillægges dette Parti, som Justitsministeren kan tillægge Venstre Æren for, at dette Lovforslag bliver gennemført. Det kan i hvert Tilfælde tillægges det konservative Styre i Odense, som, takket være Alliancen med Styret i Byen, at man netop opsatte et Opdrag om, at Tjenestepiger og Bybude henvises til at gaa op ad Bagtrappen. Her vil jeg yde Venstre min Kompliment; Følelser af den Natur har vi heldigvis aldrig mødt i Venstrepartiet. Men det ærede Medlem, som nu slaar sig til Ridder paa denne Sag — jeg har ogsaa set, at han har forsøgt at hævde i Sydsjælland, at i Virkeligheden var de Konservative ivrige for at faa den gamle Lov afskaffet — han og hans Meningsfæller har saa sandt ikke virket i Henseende til en Reform af Tyendelovgivningen til Gavn for den tjenende Stand. Derom ved Befolkningen for god Besked. Men jeg skal ikke nu forlænge Debatten længere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg skal ikke undlade at gøre det ærede Medlem Hr. Andreasen opmærksom paa, at de Konservative har vist deres Interesse for Lovforslaget for at komme væk fra denne Lovgivning ved at udtale i Samlingen 1918—19, da et saadant Lovforslag blev fremlagt her paa Tingets Bord, at vi var villige til at løse denne Opgave og til at vedtage Lovforslaget i den ud-